

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku
WYDZIAŁ II
ul. H. Sienkiewicza 84
15-950 BIAŁYSTOK

Dnia 22 października 2018 r.
Sygn. akt II SA/Bk 468/18

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Nadleśnictwo Białonicka (2016)

**Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska w Warszawie**

ul. Ursynowska 22/2
02-605 WARSZAWA

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 19 października 2018 r. sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku doręcza Skarżącemu – odpis wyroku z dnia 16 października 2018 r. wraz z uzasadnieniem.

sekretarz sądowy
Katarzyna Derewońko

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu. Skarga kasacyjna złożona po upływie tego terminu zostanie odrzucona (art. 178 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1302).
2. Skarga kasacyjna, pod rygorem odrzucenia, powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym, albo doradcą podatkowym – w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami albo rzecznikiem patentowym – w sprawach własności przemysłowej. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.
3. Wpis od skargi kasacyjnej należy uiścić gotówką do Kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku lub na rachunek bankowy tego Sądu Nr 07 101010490041412231000000, wskazując tytuł wpłaty oraz sygnaturę akt sądowych. Wpis od skargi kasacyjnej wynosi połowę wpisu od skargi, nie mniej jednak niż 100 zł;
4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz.U. 2015 r. poz. 1257).
5. Stronie przysługuje zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów sądowych, jeżeli nie składa środka odwoławczego co do istoty sprawy. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku w terminie 7 (siedmiu) dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia. Zażalenie w przedmiocie kosztów sądowych wolne jest od opłat;
6. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt. 4 są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, w Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl/>

7. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany.
8. Art. 83 § 3 p.p.s.a.: „Oddanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.”

Operatorem wyznaczonym, w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, na lata 2016-2025, jest „Poczta Polska”, zgodnie z decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 czerwca 2015 r., znak DRP.WPK. 710.2.2015.26.27.

Oddanie, przed upływem przewidzianego prawem terminu, pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej innego operatora, niż operator wyznaczony w rozumieniu art. 83 § 3 p.p.s.a. nie skutkuje zachowaniem terminu w sytuacji, gdy pismo dostarczono sądowi po jego upływie.

¹¹ Złożenie wniosku o przyznanie prawa pomocy w zakresie ustanowienia pełnomocnika wpływa na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (art. 177 § 3 – 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1302):

Art. 177. § 1. Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wnieśli środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku
w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia WSA Marek Leszczyński
Sędziowie	asesor sądowy WSA Elżbieta Lemańska sędzia WSA Małgorzata Roleder (spr.)
Protokolant	st. sekretarz sądowy Marta Marczuk

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 16 października 2018 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie
na decyzję Nadleśniczego Nadleśnictwa Białowieża w Białowieży
z dnia 29 maja 2018 r., nr ZG.0172.8.2016
w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

uchyla zaskarżoną decyzję

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
sekretarz sądowy
Katarzyna Derewońko

Sygn. akt II SA/Bk 468/18

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 3 marca 2016 r. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie zwróciło się drogą poczty elektronicznej do Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Białowieża o udzielenie na podstawie art. 61 Konstytucji RP o udostępnienie, drogą poczty elektronicznej, informacji publicznej w zakresie:

- informacji o zawartych umowach na sprzedaż drewna w okresie od 1 stycznia 2010 do 3 marca 2016 r. poprzez podanie informacji o stronach poszczególnych umów, kwoty na jakie te umowy opiewały, przedmiocie tychże umów, ewentualnie zaś o dacie ich zawarcia,
- podania adresu strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej nadleśnictwa, pod którym znajduje się pełna dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających (czyli informacji, które obligatoryjnie muszą znajdować się w Biuletynie Informacji Publicznej na podstawie art. 8 ust. 3 zd. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a tiret drugie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (j.t. Dz.U. 2018, poz. 1330 ze zm., dalej: „u.d.i.p.”) - w odniesieniu o kontroli, zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych, przeprowadzonych w nadleśnictwie w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 3 marca 2016 r., a w razie braku tych informacji w Biuletynie Informacji Publicznej - o przesłanie skanów tych dokumentów.

W odpowiedzi na ww. wniosek Nadleśniczy Nadleśnictwa Białowieża pismem z dnia 16 marca 2016 r. wskazał na adres strony internetowej, na której znajduje się wykaz wszystkich kontroli prowadzonych w Nadleśnictwie Białowieża w ostatnich latach. Z uwagi zaś na znaczną liczbę prowadzonych kontroli poinformował, że wydłuży termin przekazania wnioskowanych informacji do 20 kwietnia 2016 r., prosząc jednocześnie o doprecyzowanie, wynikami których kontroli wnioskodawca jest zainteresowany. Ponadto w dniu 20 kwietnia 2016 r. przekazano wnioskodawcy

materiały z kontroli prowadzonych w Nadleśnictwie Białowieża w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 3 marca 2016 r.

Decyzją z dnia 16 marca 2016 r. nr 1/2016 Nadleśniczy Nadleśnictwa Białowieża, działający w imieniu Skarbu Państwa Polskiego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwa Białowieża w Białowieży (dalej: „PGL LP”) postanowił odmówić udzielenia informacji w części dotyczącej podania kwot na jakie opiewały umowy na sprzedaż drewna oraz przedmiotu tych umów, ze względu na fakt, że zakupów dokonywały podmioty gospodarcze nie posiadające przymiotu statusu podmiotu publicznego, a zgodnie z Zarządzeniem nr 48 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w sprawie ustalenia zasad klasyfikacji, ochrony i udostępnienia informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe z dnia 6 października 2010 r, informacje, o które zwraca się wnioskodawca, stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. Ponadto Nadleśniczy wskazał, że ich podanie naruszyłoby postanowienia umów o sprzedaży, zawierających klauzulę dotyczącą tajemnicy przedsiębiorstwa sprzedającego i kupującego.

Decyzją z dnia 29 maja 2018 r. znak: ZG.0172.8.2016 Nadleśniczy Nadleśnictwa Białowieża, po ponownym rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie odmówił udostępnienia informacji publicznej w zakresie podania kwot, na jakie opiewały umowy na sprzedaż drewna oraz przedmiotu tych umów.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, że ze względu na treść art. 5 ust. 2 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy, zaś ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Posiłkując się definicją tajemnicy przedsiębiorstwa, zawartą w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 419 ze zm., dalej: „u.z.n.k.”), organ wskazał, że w przedmiotowym stanie faktycznym, ochronie podlega nie tylko tajemnica PGL LP, ale również jego kontrahentów oraz, że strony umów dotyczących sprzedaży drewna podpisały stosowne klauzule poufności, odnośnie do ilości sprzedanych sortymentów drzewna,

umówionych cen i całkowitej wartości umowy. Dane te, w ocenie organu, niewątpliwie stanowią dla stron, podlegającą ochronie prawnej, wartość gospodarczą i mogą zostać wykorzystane przez innych przedsiębiorców. W związku z powyższym, odmowa udzielenia informacji dotyczącej wartości umów i nabytych sortymentów nie tylko nie narusza zapisów art. 11 ust. 4 u.z.n.k., ale w pełni je realizuje. Ujawnienie przedmiotowych informacji byłoby w ocenie organu naruszeniem zapisów u.z.n.k., w szczególności zaś jej art. 11 ust. 1. Ponadto wnioskowane informacje zostały zakwalifikowane jako tajemnica przedsiębiorstwa zgodnie z Zarządzeniem nr 48 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w sprawie ustalenia zasad klasyfikacji, ochrony i udostępnienia informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe z dnia 6 października 2010 r. Zgodnie z załącznikiem nr 2 do ww. zarządzenia, tj. wykazem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w PGL LP należą informacje szczegółowe o nabywcach: przebieg uzgodnień warunków sprzedaży, warunki sprzedaży, formy zabezpieczenia umów, harmonogramy realizacji umów, poziom cen, masę sprzedanego drewna lub ilość innych towarów. W ocenie organu udostępnienie tak szerokich i szczegółowych informacji, jak ilość i sortyment nabytego surowca, kwoty, za które konkretny przedsiębiorca - kontrahent Nadleśnictwa Białowieża, nabył poszczególne sortymenty drewna, daje wgląd w sytuację przedsiębiorców w określonym momencie, co ma wpływ na możliwość bieżącej realizacji działalności i organizacji pracy tychże przedsiębiorców, którzy byli zmuszeni do realizacji umowy w innej jednostce Lasów Państwowych, ze względu na szykany i protesty ze strony aktywistów ekologicznych. Sytuacja taka wiąże się zaś z negatywnym wpływem na sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, który ma prawo oczekiwać poszanowania przez PGL LP tajemnicy przedsiębiorcy, czego urealnieniem jest wydana decyzja.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku na powyższą decyzję wniosło Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie zarzucając jej naruszenie:

- art. 61 ust. 1, 2 i 3 Konstytucji RP, w zakresie w jakim przepis ten stanowi normatywną podstawę konstytucyjnego prawa do informacji publicznej, poprzez nieuprawnione, bowiem zbyt daleko idące, ograniczenie prawa do informacji publicznej,

- art. 16 ust. 2 u.d.i.p. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. i art. 5 ust. 1 i 2 poprzez wydanie decyzji w zakresie w jakim nie zachodzi tajemnica przedsiębiorcy, a uzasadnienie skarżonej decyzji nie zawiera zważania roli prawa do informacji,
- naruszenie z art. 107 § 1 pkt 6 w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. oraz art. 7 k.p.a., art. 8 § 1 k.p.a. i art. 11 k.p.a. - poprzez brak prawidłowego uzasadnienia, prowadzącego do wyjaśnienia podstaw wyłączenia jawności, związku pomiędzy pytaniami, a uzasadnieniem, i jednocześnie takie prowadzenie postępowania, które zmierzało do wydania decyzji odmownej, a nie na rzecz obiektywnego załatwienia sprawy.

Stowarzyszenie wniosło o uchylenie skarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu skargi wskazało ponadto, że organ, odmawiając udzielenia informacji publicznej powinien był przedstawić wynik samodzielnie dokonanej oceny stanu faktycznego, w tym ustaleń w części, w której przepis szczególny postawił domniemanie nie zastrzeżenia tajemnicy klauzul umownych, a także ustaleń co do podjęcia przez przedsiębiorcę niezbędnych działań w celu zachowania poufności konkretnych klauzul umownych. Wymogiem koniecznym uznania tajemnicy przedsiębiorcy jest bowiem wskazanie konkretnych, posiadających wartość gospodarczą, należących do niego informacji, które mają korzystać z poufności.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie, ewentualnie zaś o jej odrzucenie, podtrzymując oraz uszczegóławiając dotychczas wyrażone stanowisko oraz oceniając podniesione ww. zarzuty za nieuzasadnione.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku zważył, co następuje.

Skarga jest zasadna, aczkolwiek z innych przyczyn niż w niej wskazano.

Przedmiotem kontroli sądowej dokonywanej w niniejszym postępowaniu jest decyzja Nadleśniczego Nadleśnictwa Białowieża z dnia 29 maja 2018 r. nr ZG.0172.8.2016 odmawiająca udostępnienia informacji publicznej w zakresie podania kwot, na jakie opiewały umowy na sprzedaż drewna oraz przedmiotu tych umów. Powyższa decyzja została podjęta w następstwie wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie złożonego w dniu 3 kwietnia 2018 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją tego organu z dnia 16

marca 2016 r. w sprawie odmowy udzielenia informacji publicznej, doręczonej skarżącej na jej wniosek z dnia 9 marca 2018 r.

Skarżone rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie art. 16 w związku z art. 17 ustawy z dnia 6 września 201 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm.), dalej powoływanej jako: „ustawa”.

Zgodnie z pierwszym z przywołanych przepisów odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji (ust. 1). Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że: 1) odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni; 2) uzasadnienie decyzji o odmowie udostępnienia informacji zawiera także imiona, nazwiska i funkcje osób, które zajęły stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji, oraz oznaczenie podmiotów, ze względu na których dobra, o których mowa w art. 5 ust. 2, wydano decyzję o odmowie udostępnienia informacji (ust. 2).

Stosownie zaś do treści art. 17 ustawy do rozstrzygnięć podmiotów obowiązanych do udostępnienia informacji, niebędących organami władzy publicznej, o odmowie udostępnienia informacji oraz o umorzeniu postępowania o udostępnienie informacji przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio (ust. 1). Wnioskodawca może wystąpić do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań (ust. 2).

Jak wynika z wyżej przytoczonych przepisów prawnych do decyzji w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (z modyfikacjami określonymi w art. 16 ust. 2 ustawy, które nie mają istotnego znaczenia dla dalszego wyводу). Obowiązek stosowania tych przepisów proceduralnych dotyczy również decyzji wydawanych po załatwieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. W tym jednak przypadku przepisy dotyczące odwołań znajdują zastosowanie odpowiednio ze skutkiem odpowiedniego zastosowania przepisów k.p.a.

Obowiązek odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. związany jest z faktem, że istotną cechą wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest jego niedewolutywność. Wniesienie tego środka nie powoduje skutku w postaci przesunięcia kompetencji do rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy na organ

wyższego stopnia, lecz powierza ją ponownie temu samemu organowi. Brak cechy dewolutywności, choćby względnej, powoduje określone konsekwencje w zakresie rezultatów odpowiedniego stosowania do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przepisów dotyczących odwołań od decyzji. Wymóg odpowiedniości ich stosowania oznacza, że do wniosku i wywołanego nim postępowania nie znajdują zastosowania te przepisy dotyczące odwołań i postępowania odwoławczego, które związane są z cechą dewolutywności odwołania.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, że w świetle powołanych przepisów, odmowa udostępnienia informacji publicznej dokonywana jest także przez podmioty nie będące organami władzy publicznej, w formie decyzji administracyjnej. Do decyzji tej, również w przypadku, gdy wydana jest przez przedmiot niebędący organem władzy publicznej, zastosowanie mają przepisy k.p.a. Oznacza to, że w postępowaniu wszczętym na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zastosowanie znajduje również przepis art. 138 k.p.a.

Zgodnie zaś z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W myśl § 2 tego przepisu prawnego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W tym miejscu podkreślić należy, że w doktrynie i judykaturze zgodnie przyjmuje się, że wskazane jednostki redakcyjne przepisu zawierają zamknięty katalog rozstrzygnięć, jakie może wydać organ odwoławczy. Powyższe oznacza, że wydanie rozstrzygnięcia nie mieszczącego się w tym katalogu musi być kwalifikowane jako istotne naruszenie prawa. Zasadniczo przyjmuje się, że takie wadliwe rozstrzygnięcie rażąco narusza prawo i stanowi podstawę do stwierdzenia jego nieważności.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpatrywanej sprawy wskazać należy, że w sprawie niniejszej jest bezsporne, że Nadleśniczy Nadleśnictwa Białowieża decyzją z dnia 16 marca 2016 r. odmówił udostępnienia informacji publicznej. Od wspomnianej decyzji złożony został przez Stowarzyszenie wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, który jak to już wyżej wyjaśniono, tak jak odwołanie, jest na gruncie k.p.a. środkiem zaskarżenia wydanej decyzji.

A zatem po wpłynięciu wniosku z dnia 3 kwietnia 2018 r. o ponowne rozpoznanie sprawy, obowiązkiem organu było ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 16 marca 2016 r. i rozstrzygnięcie jej, poprzez wydanie decyzji ostatecznej, co wymagało zastosowania przepisu art. 138 k.p.a.

Tymczasem zaskarżoną decyzją Nadleśniczy Nadleśnictwa Białowieża odmówił udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej w zakresie podania kwot, na jakie opiewały umowy na sprzedaż drewna oraz przedmiotu tych umów. Bez wątplenia nie jest to rozstrzygnięcie mieszczące się w prezentowanym wyżej katalogu, które mógłby wydać podmiot obowiązany do udzielenia informacji publicznej - nie będący organem władzy publicznej - w wyniku załatwienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nadleśniczy rozpatrując sprawę, po wniosku z dnia 3 kwietnia 2018 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, na nowo wydał bowiem decyzję w trybie art. 104 § 1 k.p.a., co stanowi naruszenie zasady dwuinstancyjności.

Mając jednak na względzie okoliczność, że w przypadku podmiotów nie będących organami władzy publicznej wymogi dotyczące prawidłowości stosowania prawa proceduralnego należy odkodowywać w sposób uwzględniający ten niekwalifikowany status podmiotu zobowiązanego, Sąd odstąpił od stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, ograniczając się do jej usunięcia z obrotu prawnego ze względu na naruszenie przepisów postępowania w sposób mogący mieć istotny wpływ na wynik sprawy, w związku z wydaniem rozstrzygnięcia nie mieszczącego się w katalogu dopuszczalnych rozstrzygnięć.

Nadto, analizując zaskarżoną decyzję Sąd doszedł do przekonania, że Nadleśniczy Nadleśnictwa Białowieża nie dostrzegł w ogóle, że do tej decyzji należy odpowiednio zastosować przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Taki wniosek znajduje oparcie w sposobie sformułowania podstawy prawnej decyzji - w której nie przywołano art. 138 k.p.a., ani żadnego innego przepisu zamieszczonego w tym akcie prawnym, dotyczącego decyzji administracyjnych.

Także w treści uzasadnienia naruszono wymogi sformułowane w Kodeksie postępowania administracyjnego w stosunku do decyzji administracyjnych; nie wypełniono bowiem wymogów dotyczących uzasadnienia prawnego, określonych w art. 107 § 3 k.p.a. - brak przytoczenia przepisów prawnych oraz wyjaśnienia podstaw prawnych decyzji w części dotyczącej zastosowania art. 17 w związku z art. 16 ustawy. Zaniechanie obligatoryjnego stosowania przepisów k.p.a. stanowi naruszenie art. 17 ust. 2 w związku z art. 16 ust. 2 ustawy i w związku z art. 107 § 3 k.p.a. Ponadto zauważyć należy, że o wadliwości rozumienia przepisów w konkretnej sprawie świadczy też treść pouczenia od zaskarżonej decyzji, w którym organ poucza stronę o przysługującym jej prawie złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Organ nie zauważa, że w okolicznościach niniejszej sprawy oraz w świetle wyżej omówionych przepisów, to właśnie obecnie kontrolowana decyzja zapadła w wyniku wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy i na obecnym etapie postępowania służy od niej skarga do sądu administracyjnego.

Sąd stwierdza, że wobec uchylecia zaskarżonej decyzji ze względów procesowych, przedwczesne było dokonanie oceny zasadności zarzutów podniesionych w skardze.

Ponownie rozpoznając sprawę, na skutek wniosku Stowarzyszenia z dnia 3 kwietnia 2018 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 16 marca 2016 r. organ wyda decyzję przewidzianą w art. 138 k.p.a., odnosząc się do zarzutów wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i uwzględniając wskazania Sądu zawarte w niniejszym wyroku.

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c ustawy p.p.s.a., orzekł jak sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
sekretarz sądowy
Katarzyna Derewońko

29.10

Wojewódzki Sąd Administracyjny
ul. Stenkiewicza 84
15 - 950 Białystok

Data 22.10.2018
Sygn. akt II SA/Bk 468/18

OPŁATA POBRAMA
TAXE PERCUE-POLOGNE
Umowa z Poczta Polska SA
ID Nr 347394/B

R

(00)359007734061136683

Stowarzyszenie Sieć
Obywatelska Watchdog Polska
w Warszawie
ul. Ursynowska 22/2
02-605 WARSZAWA

(00)359007734061136683